

Datum Castro nostro Haffniensi feria tertia Proxima post Dominican vocal jocundities Anno domini 1492. Nostro sub signet is Ad testimonium domini Eric Ottonis mellites."

I 1503 nævnes han som foged på Skjern slot, da han beseglede et dokument til vitterlighed sammen med ejeren, ridderen Niels Eriksen Rosenkrantz. Trinitatis søndag 1504 holdt Poul Byrialsen et foreløbigt skifte med døtrene Bodil og Kirstens mænd Nis Jensen i Vester Bølle og Jes Nielsen i Giver, som begge skødede konernes arveparter i Roumlund, Lund mølle, Navnrup mark og mølle og Busis jord i Hersø og Roum til Poul Byrialsen

Lavadelsmanden Thomas Skadeland lemlæstede og senere dræbte Poul Byrialsens bror Morten. Da Thomas Skadeland skulle pågribes, blev han dræbt af Poul og Jens Byrialsen. Sagen blev pådømt 5. november 1515 af kongen og rigsrådet - Skadelands brødre blev dømt til at udrede mandebod for Morten Byrialsen, hvis brødre slap for bod for at have dræbt drabsmanden. Dommen lyder: "Vi Christian etc.... gøre alle vitterligt, at år efter guds byrd møde mandag næst efter alle hellig dag for os på vort retter ting i Randers i vor egen nærværelse nærværendes oss elskelige hr 'Niels Eriksson, her Niels Høg, her Mogens Grøn hr. Jacob Anderssøn, hr. Thomas Nielssøn, her Jachims Lykke, riddere, Niels Clemenssensøn, vore men og rad, og Christian Anderssøn, vor landsdommer i Nørre Jylland, vore skikkede oss elskelige Pouel Byrialsen og Jes Byrialsen berette og kende hvorledes Thomas Skadeland nogen lyd siden slog, hug og lemlæstede deres broder Morthen Byrialsen og 2 3 begæredes aldrig dag af han) eller bad ham noget vandel for den skade, men siden på sin kirke vej som han sad i sin vogn med sin hustru red samme Thomas Skadeland till han og slog ham ihjel og gik han her for styrmand tugt og hververe offer og blev fredløs og derefter, som han skulde pågribes for sagen, blev han ihjel slagen og så fremdeles ret for sine gerninger, og sætte i rette, om derom bør at have bod for deres broders død, og havde derfor sendt hid i rette for oss Niels Skadeland og Jørgen Skadeland, som mødte vore og svarede, at de havde og mistet deres broder og mente, at de skulde engh en anden bod præcis være for Morthen Byrialsen død, om hvilken sag de give dem i rette for oss på bod sider. de sagde vi så for rette, at Thomas Skadeland bør at ligge på sine egne knæ og ej bødes for efter sådan leglighed, som for er rørt, og Poul Byrialsen, Jes Byrialsen og deres metfølgere at være kvitte, frie og sagesløse for Thomas Skadeland død, for thi han greb till væрге den tyd, de ville gribe ham, och blev så slået ,og Niels Skadeland og Jørgen Skadeland og deres slægt og venner at bøde for Morthen Byrialsen død efter loven. Datum ut supra nostro ad saunas sub Sigillo, teste Georgio Marsvin justiciaries nostro director.

2) Begge dag af han: forlange Fred af ham. 3) Bede han og vandel: bede ham om nogen Erstatning. 4) Hvis Tomas Skadeland var blevet greben paa fast Gerning, skulde han i Følge Jyske Lov 3,67 for Stimandsfærd have mistet sin Hals og hans Hovedlov have tilfaldet Kongen. Nu gik der ham derimod Stimandstov over: Herreds nævninger, eller måske, da der er Tale om

Manddrab, Sandemænd, svor ham skyldig i Overensstemmelse med Jyske Lov 3,64 og i Følge samtlige Lov 3,67 skulle han derfor bøde 40 Mark og erstattes Skaden; Skadeserstatningen måtte i det foreliggende Tilfælde falde sammen med den ved Drabet forskyldte Mandebod. Mærkeligt det er, at Nævningerne også svor ham Hærværk over, siden der ellers til dette Begreb efter jysk Ret kræves, at Gerningsmanden trænger ind paa den Skadeslidendes Ejendom (Hus, Mark, jvfr. Jyske Lov, 2,30-32; 3,41, 48-50); muligvis er det Kirkevejen som Gerningssted, der er Årsag hertil, skønt det ellers efter Jyske Lov, 3,22 kun er Kirke og Kirkegaard, der nyder en særlig Fred i Modsætning til Tingsted og Tingvej. I hvert Tilfælde kan Tomas Skadelands Straf ikke være blevet bestemt efter den sidstnævnte Artikel, ti efter den kunne han kun undgå Fredløsheden efter Samtykke af den Dræbtes Arvinger (of han haver sin Frihed men med disse har han, som Dommen viser, næppe forhandlet. Paa den anden Side antyder denne også, at han ikke var endelig fredløs (gik han tugt ,, offer og blev fredløs); han erlagde ikke den ham efter Nævningernes: Skyldig, i Henhold til Loven (Jyske Lov 3,67) påhvilende 40 marks Bod og blev derfor fredløs. 4) Der påhvilede ikke Manddrabene "venner" nogen Forpligtelse til at deltage i Mandebodens Udredelse.

Poul Byrialsen vides i 1523 at have haft en gård i leje af Mariager kloster i sin og min hustrus levetid - og i 1525 skal han have fået brev på gården Øslebø i Norge Han nævnes som boende i Mariager i 1532, da han overdrog Navndrup mølle i Bjerregrav sogn til sin hustru Maren Andersdatter, imod at hun overlod ham en gård i Komdrup) i Støvring herred, beboet af Morten Sørensen. Men samme år må Poul Byrialsen være død - for Maren nævnes som hans enke og bosat i Hejring i Klejtrup sogn samme år, da hendes steddøtres mand krævede arv af hende Maren Andersdatter døde før 1541, da hendes søn Niels Poulsen til Dyrby Gaard, væbner, overdrog sin brorlod i Romlund m.v. til broderen Anders, der da boede i Lund At Poul Byrialsen en tid i 1520'erne boede nær Mariager passer med, at han i adelens taxt 1523/24 nævnes under Århus stift, mens sønnen Anders Poulsen i Lund nævnes under Viborg amt.

"Jes Harbo i Lille Torup" nævnes som vidne i to skøder til Erik Ottesen (Rosenkrantz) fra 1492 - og under begge findes hans segl med omskiftene S. lens Petersen Harbo. Lille Torup identificeres med landsbyen i Ulbjerg sogn - hvorfor det Wolstrup, hvortil Jens Harbo skrev sig i 1505 vel må være Ulstrup i Ulbjerg sogn. I 1505 overdrog han gården Tulstrup i Hvam sogn og tre gårde i nabosognet Tostrup til bispen i Viborg - de 4 gårde havde han fået i 1502 af Predbjørn Podebusk for gods i Hald herred. I 1507 skrev han sig til Restrup i Hvam sogn, da han til Niels Clementsen solgte gods i Bjerregrav, Hørup, Torup og Hvam (126). Jens Harbo levede endnu i 1511, da han nævnes som vidne i et brev, samt nævnes i en mandtalsliste for Viborg stift